

داد "نورانی" درگذشت

تهیه شده توسط کلید

پنجشنبه 23 سرطان 1390 ساعت 08:35

داد نورانی روزنامه نگار مشهور کشور بر اثر سکته قلبی درگذشت.

به گزارش رادیو کلید کابل، داد نورانی یکی از روزنامه نگاران مشهور افغانستان و از منتقدان سیاست های دولت، شب پنجشنبه بر اثر حمله قلبی در فانی را وداع کرد.

داد نورانی در سالهای گذشته مدیر مسئول نشریه "روزگاران" بود و از سه سال به این سو، نشریه دیگری به نام "پیشرو" را تاسیس کرد.

نورانی همچنین یکی از اعضای فعال کلید گروپ بود و با این نهاد همکاری بسیار جدی داشت.

مرحوم نورانی گرداننده برنامه تحقیقی تاریخی "افغانستان در چهاردهه اخیر" بود که از رادیوی کلید به نشر رسید و از مهم ترین تحقیقات رادیویی در مورد چهاردهه اخیر افغانستان محسوب می شود.

نورانی یکی از نظریه پردازان سیاسی بود که از احترام خاصی بین دست اندرکاران رسانه ها برخوردار بود و مصاحبه ها و گفتگوهایش درباره مسایل جاری افغانستان از سوی رسانه های کشور به نشر می رسید.

کلید گروپ درگذشت داد نورانی را به خانواده، دوستان و همکاران ایشان تسلیت گفته و از خدای مهربان جنت برین برای وی و صبر جمیل برای بازماندگانش آرزو می کند.

مروری بر فراز هایی از فعالیت های روشنفکر و منتقد فقید "داد نورانی"

داد نورانی؛ روزنامه نگار روشنفکر و یکی از منتقدان جدی سیاست های دولت افغانستان در اثر حمله قلبی عصر روز چهار شنبه، 22 ماه سرطان 1390 خورشیدی در کابل (شفاخانه وزیر محمد اکبرخان) به عمر 55 سالگی داعی اجل را لبیک گفت.

داد نورانی، فرزند نور محمد در سال 1335 در "مرکز ولایت فراه" در خانواده روشنفکر و دانش پرور دیده به جهان گشود، او تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در لیسه عالی ابو نصر فراهی به پایان رساند.

او پس از سپری نمودن امتحان کانکور شامل پوهنچی طب پوهنتون کابل گردید.

او همانند بسیاری از روشنفکران و نخبگان، با تحولات سیاسی و تغییر رژیم در کشور، مجبور به ترک وطن شد. نورانی در دنیای مهاجرت نیز دست از اطلاع رسانی و انتقاد بر نداشت. نورانی به دلیل مطالعات عمیق سیاسی، در حوزه سیاست صاحب نظر بود. او همفکرانش را در عالم مهاجرت نیز از دست نداد.

نورانی حتی با بسیاری از سیاست مداران مطرح کشورهای منطقه (که امروز در تحولات کشورهای شان نقش مهم دارند) در ارتباط بود و با آنان روی مسایل مختلف به بحث و مناظره می پرداخت. داد نورانی در دیار هجرت در صف مبارزان سیاسی کشور علیه نظام وقت فعالیت های سیاسی، فرهنگی و علمی داشت و در عرصه تعلیم و تربیت فرزندان کشور تلاش های خستگی ناپذیری را انجام داد.

او شاگردان زیادی را با روحیه وطن پرستی آموزش و تربیت نموده و آنان را برای خدمت به وطن و ترویج روحیه وطن دوستی تقدیم جامعه نمود.

نورانی در دوران مهاجرت "اتحادیه محصلان افغانستان" را در تهران اساس گذاشت. او از سال 1980-1983 مسئولیت این اتحادیه را به عهده داشت. او

ضمن فعالیت های گروهی نشریه ای را به نام "صدای افغانستان" در همین سالها در تهران منتشر می کرد.

او از سال 1983-1986 مسئول کورس آموزشی تاریخ ادبیات افغانستان در ولایت زاهدان ایران بود.

البته او پیش از مهاجرت به پاکستان در آن سال ها؛ یعنی از 1990-1998 مسئول "شفاخانه استقلال" در کمر و نورستان بود و از این طریق به هموطنانش خدمات صحی را فراهم می ساخت.

نورانی پس از مدتی ایران را به مقصد پاکستان ترک نمود و به جمع مهاجران افغان مقیم پاکستان پیوست و از 1990-1993 به حیث مدیر مسئول مجله "فرهنگ فردا" در پشاور ایفای وظیفه نمود.

نورانی در پاکستان نیز لحظه ای از آموزش فرزندان مهاجر افغان غفلت نکرد و از سال 1993-1997 مسئولیت لیسه های "نسیمه" و "قباد" را در جلوزی پشاور به عهده داشت.

دادنورانی، پس از سقوط طالبان به وطن برگشت و فعالیت های سیاسی و فرهنگی اش را در داخل کشور آغاز نمود.

نورانی به شعر و ادب علاقه خاص داشت. او از 1997-2001 در زادگاهش ولایت فراه به سر برد و در این سال ها مسئولیت "اتحادیه شعر و ادب" را در ولایت فراه عهده دار بود.

پس از تحولات سیاسی در کشور به سال 2002 ولایت فراه را ترک و در کابل اقامت گزید.

او از سال 2002 به این طرف در کابل مسئولیت های زیر را به عهده داشت:

-از 2002-2005 مدیر مسئول هفته نامه روزگاران

-از 2005-2006 مدیر مسئول هفته نامه ترقی

از سال 2006 تا آخرین روزهای زندگی ... مدیر مسئول هفته نامه پیشرو و مسول محتوا و مبصر سیاسی کلید گروپ بود. او در کنار این مسئولیت ها مقالات و تحلیل های زیادی را در رسانه های مختلف کشور نشر می کرد.

او برای تغییر افکار عمومی و روان خسته مردم، تنها راه توسعه سیاسی و فرهنگی را استفاده از سلاح قلم دانست. او خشونت ها و منازعات چند دهه اخیر را در کشور به شدت تقبیح می کرد و در نوشته های انتقادی اش همواره از راهکارهایی خردورزانه را پیشنهاد می کرد.

او شخصیت چندی بعدی داشت؛ کسی که هیچگاه نفس خود را به خاطر به دست آوردن مادیات و رسیدن به مقام و منصب خار نکرد.

او سر تسلیم ناپذیر داشت و از محافظه کاری و روحیه معامله گری به شدت نفرت داشت. افکار و اندیشه های نورانی تنها در مقالات انتقادی اش خلاصه نمی شود. او برخی از دردهایش را در قالب شعر بیان نموده و برای تایید این گفته ها کافی است که نگاهی به اشعار سیاسی و انتقادی نورانی داشته باشیم.

او شعر را برای تفنن و سرگرمی به کار نیست، شعر برای او ابزاری بود برای بیان دیدگاه و عقایدش. نورانی از دامن زدن به مسایل زبانی، قومی، ایدیولوژیکی به شدت انتقاد می کرد. او طرف دار شکیبایی و زندگی مسالمت آمیز مردم افغانستان بود.

این روشنفکر منتقد با رسانه های مختلف افغانستان همکاری داشت. مصاحبه ها و نظریه هایش در رسانه های افغانستان جایگاه خاصی داشت. او از مسایل جاری افغانستان و منطقه تحلیل های کارشناسانه داشت و نظریاتش بسیار دقیق و کار شناسانه بود.

داد نورانی از جمله چهره های شناخته شده عرصه سیاسی و فرهنگی در تاریخ معاصر کشور بود. او هیچگاه در بحث ها و سخنرانی هایش از حقایق چشم پوشی نمی کرد و بر بیان واقعیت ها (که منعکس کننده دردهای مردم ستمدیده افغانستان بود) تاکید می کرد و به هموطنان زجرکشیده خود عشق می ورزید.

روحش شاد و یادش گرامی باد